

NA VIČU

Na Florijanovo nedeljo – nov gasilski prapor

Florijanovo nedeljo, 15. maja je bila v farni cerkvi na Viču nadvse praznična. Gasilsko društvo Vič je ta dan razvil in blagoslovilo novi gasilski prapor.

Pred gasilskim domom so se domačim gasilcem pridružili še gasilci iz društev: Brdo, Kozarje, Trnovo, Dobra, Podsmreka, Vnanje in Notranje Gorice.

V sprevidu s šestimi prapori je preko 80 uniformiranih gasilcev odšlo v rafino pri Zdravko Jakop. Poudaril je pomembnost gasilstva v viški županiji, njihov pristni tovariški stanovski odnos in vključevanje mladih v gasilske vrste.

Pri maši je navdušeno prepeval domači župnijski pevski zbor, nato je bila svečana izročitev in blagoslovitev novega prapora. Predsednik društva Franc Sever je v svojem pogovoru poudaril ta pomembni trenutek za viške gasilce in krajanje, ki so od davnega leta 1872, ko je bilo društvo ustanovljeno vseskozi pomagali in kadrovsko izpopolnjevali gasilske vrste.

je zahvalil upravnemu odboru GD – Vič za izkazano čast in izročil prapor predsedniku društva z željo, da bi bili gasilci tudi v bodoče uspešni pri posredovanju ob požarih in drugih nesrečah.

Pri razvilju prapora, ga je predsednik izročil poveljniku Željku Domjančiču in praporščaku Andreju Severju, se zahvalil botru za botrstvo in v imenu gasilcev obnovil svečano zaobljubo.

Sv. Florijan, rimski častnik, ki se je rodil blizu Dunaja, je bil po hudem mučenju vržen v reko Enns pod cesarjem Dioklecianom 4. maja 304. leta.

Ta mučenec, ki se kot zaveden kristjan ni hotel darovati poganskim bogovom, je zaščitnik gasilcev, kovačev, mlinarjev in ogrtarjev in eden najpogostejše upoštovanih svetnikov na Slovenskem.

Po blagoslovitvi, ki jo je opravil G. Župnik, so gasilci na čelu z novim praporom zapustili cerkev in v sprevidu skupaj s krajanji odšli v gasilski dom, ki je bil za to priložnost še posebno okrašen.

ANDREJ PROSEN

Pestro življenje širših družin

Gasilci smo se »razdelili« in svojem patronu počastili na Viču in na Logu ter si med seboj nadzvalili in »postregli« po zaslugi prizadanih domačink in domačinov.

Z Društvom narodnih noš iz Preserja in plesno skupino Rožmarin smo preživel skupaj lepo nedeljsko popoldne in popestrili slovenost in Lipici na Krasu.

S plesno skupino Rožmarin pa doživeli tudi delovni vikend na morju, obiskali prireditelja rdečega križa na Debelem rtiču, spoznavali kraške noše in običaje...

DRAGO STANOVNIK

Krvodajalska proslava na Črnem vrhu

V nedeljo, 22. maja je krajevni odbor RKS Črni vrh organiziral krvodajalsko proslavo. Prostovoljni krvodajalci, predstavniki občinske organizacije RK in predavatelj zdravstvenega predavanja, so se sestali v prijetnem okolju na Črnem vrhu pri gostilniji Semikarja. Ob pekoči hrani, pristni slovenski kapljici in slaščičah pripravljanih v kuhinji naše prizadete sodelavke Barbke Železnik je tekel spontan pogovor med udeleženci srečanja. Tokratno praznovanje je bilo prav posebno, saj ni vsebovalo le vsakokratnega podeljevanja priznanj Rdečega križa prostovoljnimi krvodajalci, pač pa tudi osebno zahvalo Barbke Železnik vsem krvodajalcem. Ob koncu leta je namreč dobila transfuzijo krvi, ki ji je bistveno pripomogla k izboljšanju načetega zdravlja. Zahvalo je okronala

nja so dobili: za 5 x darovano kri: Tine Anžič, Bernard Bračičko, Stefan Jankovec, Janez Kozuh, Minka Maček, Nežka Merlak, Ignacij ml. Plestenjak, Rajko Plestenjak, Roman Plestenjak, Andrej Trobec, Vinko Železnik; za 10 x darovano kri: Anton Kozuh, Franci Železnik; za 15 x darovano kri: Janko Jankovec, Marjan Maček, Marjan Potrebuje; za 20 x darovano kri: Janez Bračičko, Janko Jankovec, Ignac st. Plestenjak; za 25 x darovano kri: Jakob Kržišnik, Franci Kozuh, Ludvik Rus; za 5 x, 10 x darovano kri: Miro Ratzresen; za 10 x, 15 x darovano kri: Jože Kozuh; za 20 x, 25 x darovano kri: Ignac Osredkar; za 25 x, 30 x darovano kri: Bernard Dolac; za 35 x, 40 x darovano kri: Jože Maček; za 30 x, 35 x darovano kri: Franc Maček in za 45 x darovano kri: Ivan Kopač. Po zaključnem podeljevanju priznanj, se je praznovanje nadaljevalo ob harmoniki, plesu in prijateljskih pogovorih. Pozno popoldne smo se vsi udeleženci zadovoljni razšli.

Vsem jubilantom bi ob tej priliki še enkrat čestitala za njihovo človekoljubno pripravljenost darovati za sočloveka življenjsko tekočino, vsem ostalim prostovoljnimi krvodajalcem pa zahvalo, na tak način, smo v letošnjem letu počastili že 41 – letnico prostovoljnega krvodajalstva, ki ga organizira Rdeči križ.

SEKRETARKA OO RK TATJANA KURENT – STEPANČIČ

Krvodajalstvo je prostovoljno in neplačano. Že 41 let krvodajalskega organizira RK. Rdeči križ je mednarodna, humanitarna organizacija, ki ni strankarsko, ne politično, ne versko, ne rasno opredeljena. Glede na to, mora biti tudi krvodajalstvo določeno s istimi načeli. Edina nagrada za svoje človekoljubno poslanstvo je krvodajalska njegova proslava in prijem priznanja, ki mu ga podeljuje organizacija RK. Zato je prav, da sledimo tej krvodajalski, ki jo imel to privedel in kako jo bo organiziral. Denarni prispevki za organiziranje take proslave so prav tako prostovoljni. Vendar je več kot razumljivo, da pomislekov o prispevku v te namene ne bo imel nihče, ki čeni človeško življenje.

z dvema tortama, sredi katerih je bil rdeči križ s simboličnimi kapljicami krvi.

Proslava je bila organizirana tako, da je bil en del družaben, en del pa namenjen zdravstvenemu področju, predavatelj je posredoval osnovno znanje ob različnih poškodbah s kmečkim stroji, kačjem pikju, okužbi s klopom, varovanje pred okužbo s steklino, varovanje pred zastripitvami s škropivi in ravnanje v primeru, da do tega pride. Po kratkem posredovanju iztočnica na vsako temo je bilo vprašanj zelo veliko. Zadovoljni z odgovori in bogatejši za znanje, ki jim je bilo posredovano, so krvodajalci – jubilarji nato dobili še priznanja, ki sta jih podelila podpredsednik krvodajalske komisije in sekretarica občinske organizacije Rdečega križa. Jubilarntov je bilo kar 31. Prizna-

Oglašujte v Naši komuni!

Telefon: 221-191

Morda nas še ne poznate:

JENNY d.o.o. IG 203 c (odcep za Kurešček) tel. 662-662

SPOŠTOVANI KUPCI!

V mesecu juniju smo pripravili prijetno presenečenje, vambo vas, da nas obiščete!

10% BLAGOVNI POPUST OD 10. DO 20. JUNIJA 94

pri gotovinskem nakupu nad 5000 SIT istega boste izkoristili pri naslednjem nakupu. Kupce, ki nas bodo obiskali in prinesli s seboj KUPON PRESENEČENJA, se odločili za nakup, pa čaka še dodatno presenečenje!

KUPON PRESENEČENJA

»JENNY« IG

MOŽNOST NAKUPA: na 4 ČEKE TER KARTICO EUROCARD

Kljub kanalizacijskim delom je dostop možen

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

Na Škofljici nadaljujejo s pripravami na gradnjo novega krajevnega pokopališča, ki bo omogočilo krajanom, da bodo lahko pokopavali svoje v domačem kraju. Doselej so jih namreč vozili pokopavati v Šmarje-Sap, ki pa leži v grosupeljski občini. V anketi, ki so jo opravili lansko jesen, se je večina krajanov opredelila za izgradnjo novega pokopališča, kar dokazuje, da je to želja večine tamkaj živčih ljudi.

»Že prejšnji svet KS je rezerviral zemljišče za pokopališče. To zemljišče je zdaj vključeno v Prostorsko ureditvene plane, torej je predvideno za to gradnjo,« nam je pojasnil predsednik sveta KS Škofljica Jože Jurovič. »V kratkem bomo kupili nadomestno zemljišče za zamenjavo, pri čemer smo se že dogovorili z obema lastnikoma parcel, ki nam bosta odstopila zemljišče za odkup. Da bi dela kar najbolje pospešili, bomo skušali zbrati nekaj sredstev tudi s prispevki krajanov. Težave so tudi okrog dostopne poti do pokopališča. Svet KS računa na razumevanje lastnikov, ki imajo tamkaj zemljišče in upamo, da ga bodo odstopili. V nasprotnem primeru bomo morali iti v reprovjektiranje, kar pa bo spet terjalo čas in denar.«

KS Škofljica ima že izdelane projekte za ureditev ceste Gumišiče-Gornje blato in ceste Reber-Pleše, potrebno dovoljenje za pripravo del pa so pridobili tudi za cesto Reber-Dole. Zdjaj čakajo na sredstva iz komunalnega deficita, s katerimi naj bi (tudi) financirali asfaltiranje teh cest. »Poudariti velja, da so gradbeni odbori med krajanji (za vse tri projekte) zbrali po 1000 DEM

ŠKOFLJICA Kmalu lastno pokopališče

na gospodinjstvo. Seveda pa bodo morali krajanje, ki bodo uporabljali te ceste razen tega prispevati tudi še s fizičnim delom,« meni Jože Jurkovič.

Kot nam je povedal predsednik sveta KS Škofljica, imajo v planu tudi izgradnjo javne razsvetljave na sami Škofljici (»vsaj do otroškega vrtca«), toda težave so z dodatnimi sredstvi. Ob železniški progji so že postavljene svetilke, zdaj bi potrebovali samo še prižigališče. Predstavniki KS pa so bili tudi na Republiški upravi za ceste in Mestnem sekretariatu za komunalno gospodarstvo, promet in zveze, da bi končno izdelali projekte tudi za ureditev problematične Dolenjske ceste. Sami so dali pobudo za ureditev vozlišča, kolesarskih stez, pločnikov in javne razsvetljave.

V sodelovanju z občino pa rešujejo tudi problem vodovoda v Novem Lanškcu, ki se vleče že desetletja. Problem je pravzaprav neurejeno lastništvo sedanjih poti v tem kraju. »Zdjaj bo občina skušala problem rešiti po pravi poti, potem pa se bomo s krajanji dogovorili, kaj in kako naprej. Šele nato bomo naročili projekte tako za vodovod, kot za kanalizacijo.« V lanskem letu so na sami Škofljici uspeli urediti parkirišče pred domom krajanov (na stroške KS) in povsem prenoviti dvorano v domu krajanov. Le-to so obložili z lesom, obnovljen je bil tudi oreh. Večino dela so opravili člani nedavno ustanovljenega turističnega društva in člani kulturnega društva, potreben denar pa je prispevala

Ob 120. rojstnem dnevu Antona Koširja

V maju, smo se skupaj z gospodom ravnateljem in gospo Marijo Oblak odpravili v Črni Potok. Obiskali smo moža, ki je bil v četrtih, 12. maja, star 102 leti. Jaz, ki sem ga prvič videla, nisem mogla verjeti svojim očem, saj se mi je gospod zdel kot kateri od šestdesetletnikov. Ko pa sem slišala njegovo pripovedovanje o življenju in šoli, sem morala začeti verjeti. Ko smo potem malo razmišljali, smo se zavedali, da živi morda v Črnem Potoku celo najstarejši mož v Sloveniji. Vsi smo mu iz srca voščili za rojstni dan.

Kot sem že prej omenila, je na naša vprašanja odgovarjal tako, kot da bi se mu vse to zgodilo večer. Ob kakšnem stavku smo se vsi ustavili in napeli ušesa, kajti pripovedoval nam je prav neverjetne zgodbe, ob pripovedovanju pa smo se vsi veselo smejali. V šoli je hodil v Lašcu, tja kjer je sedaj Rigeljeva hiša. Obiskoval je šolo, ko je bilo še avstrijsko cesarstvo. Zmeraj, kadar so prišli v razred, so morali narediti križ in moliti, ali je bilo to med poukom ali pred poukom. Vsa torka in petek so imeli verouk. Solo so obiskovali tudi v soboto, prosti dan. Kadil pa ni tudi v starosti, kar je verjetno razlog za dolgo življenje. Na fronti je bil polkovnik, kateremu je takih tobak, za to pa je dobil sir. 15. septembra je v Rusiji močno padel dež. Komandant jih je postavljal pod hrib, le eden je moral stati. Na vrsto je prišel ravno on. Imel so zelo velike puške, vendar jim ni bilo treba streljati. Navadno so boji trajali samo petnajst minut, nato pa se je vse umirilo. Ko so se s fronte vračali domov, so se

z vlakom vozili devet dni. Železniškega mostu v Borovnici se zelo dobro spominja, saj je na njem tudi stražil. Most je bil zgrajen med leti 1848 in 1857. Kasneje so ga porušili partizani, da bi s tem preprečili dovore orožja in drugih stvari. V mladosti so veliko brali tudi časopise. Nekateri so bili bolj politični, drugi bolj verski. Spominja se zabavljive odločke iz časopisa Domoljub. Odločena se glasi: »Prišli bodo zlati časi, žena bo molila, mož kuhal bo in pral, žena bo v gostilni pila, mož pa deco bo vzgajal.« Seveda se najbolj spominja Velikih Lašč in tudi Ščite. V Ščiti so včasih priredili gasilske veselice. V Ščiti se danes ni veliko spreminilo, nekdo je bilo veliko več hrastov. V Laščah je bilo včasih dvanajst gostiln. Teh ni veliko obiskoval, če že, se je najraje ogledal pri Matetu, v današnji gostilni pri Roku. Dobro se spominja sadnega drevja pod današnjim igriščem osnovne šole Primoža Trubarja. Takrat je bilo tukaj vse polno sadnega drevja. Ta sadovnjak je vzgajal Andrej Skulji, za katerega imamo na šoli tudi spominsko ploščo. Ta jabolka so hodili rabutati. Tukaj, kjer sta zdaj šola in igrišče, je bila včasih žaga in kmetija. Na sejni in veselice je bolj pogosto hodil. Hodil je v kmetijsko zadrugo, kjer je bila včasih dvorana. Najbolj imenitna, bogata hiša je bila pri Grebencu, pri Navrtniku, kjer je zdaj Levstikov dom. Kmalu je to tudi odkupila Kmetijska zadruga. Ko je bila odkupljena, so jo klicali Vatikani. Na Karlovi je bila najbolj pomembna Kozarjeva pristava, ki je bila last velikega posestnika Kozarja, ki so ga zelo cenili, ker je poudaril zemljo za gradnjo karloviške šole. Največje število otrok na Karlovi v šoli je bilo devetdeset. Anton Košir še zmeraj plete košare, saj je znan predvsem po izdelavi le teh.

Anton Košir se zagotovo več spominja kot marsikateri drugi človek. Kot ste se lahko prepričali, je doživel veliko hudega in lepega. Živel je preprosto življenje, kar mu je najbrž dalo toliko let. Ko sihi od drugih, kaj misli o življenju sedaj, kar ne more verjeti. S takšnim srcem smo se poslovi od njega, kajti takega človeka bi lahko poslušali več ur.

Sabina Kaplan, 6. a razred

Devetdeset let življenja

Ciril Vehar iz krajevnih skupnosti Krim je februarja praznoval devetdesetletnico svojega življenja, in si prisvajata sloves najstarejšega člana Društva upokojencev Krim Rudnik.

V imenu tega društva sta slavljenci na dan njegove obitnice čestitala na njegovem domu Anica Hrstnik, članica upravnega odbora in predsednik društva Maks Močnik ter mu ob tej priliki izročila šopek rož s skromnim darilom.

Kako opisi življenje o človeku, ki je dopolnil devetdeset let?

Sodeč po neizrazitih gibih na mirnem obrazu in njegovi vitalnosti, bi mu človek prisodil kar nekaj let manj.

V sproščnem pogovoru ob kavici in kozarčku vina smo na našo radovednost dobili tudi odgovore o njegovi dolgi življenjski poti. Rodil se je 7. februarja leta 1904 Podlipi pri Vrhniki in tam pridobil tudi osnovno šolsko učnost. Kar prehitro so minila brezakna šolska leta in že je bilo treba prijeti za trda kmečka dela. Želji si je boljšega zaslужka in videti več novega sveta. Ker mu takrat domovina ni mogla nuditi kaj več, se odločil in že leta 1929 odputuje v Francijo, kjer se zaposli kot rudar in polnih 18 let odpravlja težko rudarsko delo. Rad se spominja tistih časov ko prvi – bilo je težko a se je izplačalo. Že naslednje leto si ustanovi družino in se z njo vrno obnavljati porušeno domovino 1947 leta. Ponovalno se zaposli v Kočevskem rudniku, nato v Koveškem Gradiscu, ko ga pot pripelje v Ljubljano in kot vratar pri Metalki predčasno vsled zdravstvenih razlogov upokoji leta 1966.

Ciril Vehar

Naš jubilarnt rad prihaja med svoje vrstnike, sicer kar nekaj let upokojuje. Ob prijetni mimici glasbi tudi zapleše. Recepta kako obdržati tako vitalnost pri devetdesetih letih nam ni zaupal. Povedal pa je, da je živel skromno in polovico svojega življenja trdo delal. Se danes pa opravi vsaki dan 8 km dolgi sprehod brez spremva. Jubilarntu se enkrat čestitam o njegovem častitljivi rojstni z željo, da bi bilo naših obiskov ob njegovem rojstnem dnevu, kar največ!

V imenu DU Krim Rudnik Maks Močnik

KS. Pod vodstvom turističnega društva in pod okriljem KS pa postavljajo tudi nova oglasna mesta, kampak v obliki že vsepovedno uveljavljenih turističnih kozolčkov. Navsezadnje tudi Škofljici ne manjka turističnih potencialov.

BRANKO VRHOVEC

Škofljica: dela se dolgo ne bo zmanjkalo

Člani ZŠAM in narodne noše v Innsbrucku

V soboto, 21. maja je bil v Innsbrucku na Tirolskem 21. kongres poklicnih voznikov in avtomobilistov Evrope. Slovenski smo se svečanosti udeležili s preko štirinastimi uniformiranimi člani ZŠAM in številnimi narodnimi nošami, ki so stopale za slovensko trobojnico, ki je ponosno plapolala v lepem sončnem jutru po glavnih ulicah Innsbrucka. Veliko je k našemu uspehu pripomogel predsednik ZŠAM Dolomiti Stane Žerovnik, ki je vrstni na parado 34 uniformiranih članov ZŠAM, 7 gorenskih narodnih noš in kar 4 prapore društev (na fotografiji FRANC BRUS

VRNIMO ŽIVLJENJE V SLOVENSKE VASI

ZAKAJ TAKO?

Cesta – grobišče živali!

Ceste v teh poznospomladanskih dneh razkrijevajo prav grozljivo podobo: na vsakem kilometru vsaj dva ali trije povoženi ježi, grozljivo razmesarjene mačke, mrtve ptice, kuščarji, da ne omenjam povozenih žab in močeradov. Večina voznikov se niti ne ozre ne po zmrcvarjenih ali že povsem sploščenih živalskih trupelih na cesti, tako kot jim je mar tudi živih živali, ki prečkajo cesto. Vidijo zgolj asfalt pred sabo, vse drugo je živo smetišče, ki nima kaj iskati na cesti, zato tudi ne zasluži drugega, kot da konča pod kolesi ali na vetrobranskem steklu.

Zal živali, ki najpogosteje mrtve obležijo na asfaltu, nimajo pameti, da bi presojale, ali je varno prečkati cesto ali ne. Zanje je cesta le del njihovega stoletnega življenjskega okolja, ki jim ga je na silo odvzel človek in ne obratno. Celi rodovi ježev, denimo, se zvesto držijo določene kraja, in niso prav nič krivi, če se je tam znašla cesta. Naletel sem že na grozljiv primer, ko je cela ježja družinica obležala na cesti, mati – ježevka spredaj, mladiči za njo. Pisateljju Branku Hofmanu so solze privrele v oči, ko je videl, kako niti en zarod mladih sinic, ki so se izvalile v njegovem postnem nabiralniku (v Lipalici pri Horjulu) ni preživel; vsako pmlado so starši mladih sinic končali pod avtomobili. Vozniki resda ne morejo paziti na vsako živalco, ki prečka cesto, toda ob pametni, ne prehitri vožnji, bi lahko prihranili marsikavo živalsko življenje.

BRANKO VRHOVEC

Prošnja za finančno pomoč za prenovo kraja

Krajevna skupnost Vnanje Gorice, krajanje Nove poti več let prenavljamo kraj. Želimo si lepo urejene zelenice in asfaltirano cesto.

Po Novi poti, ki je tudi edina obvoznica in povezača z Ljubljano v primeru zaprtja železniške proge, nam še do danes ni uspelo položiti asfalta. Krajanje Nove poti želimo s pomočjo raznih institucij, občine, obrtnikov in svojimi prispevki asfaltirati cesto in s tem prispevati k prenovi kraja in zdravemu okolju. (Vsakodnevni sprehod otrok iz VZ po Novi poti, v poletnih mesecih dvigavanje prahu, onesnaževanje zraka in zelenjave, ter nasadov sadja in vrtnin ob cesti...)

Glede na vse to vas prosimo, da nam po svojih možnostih pomagate in nakažete svoj prispevek za prenovo kraja na žiro račun krajevnih skupnosti Z. R. 50101-645-62249.

Za vaš prispevek se vam že vnaprej zahvaljujemo in vam sporočamo, da se vam bomo zahvalili tudi v javnem glasilu.

Je pozdravl! Krajanje krajevnih skupnosti

Vnanje Gorice – Nova pot Predsednik Sveta KS: Branko Steblonik

RAKITNA

Mrliška vežica – umetnina

Lani so na rakiškem pokopališču dogradili mrliško vežico, ki je po svoji arhitektonski zasnovi in slikarski poslikavi pravcata umetnina. Posebej zanimivo so poslikave, ki jih je na oknih pod ostrejšim večič napravila slikarka Katarina Toman. Na trikotno oblikovanem steklu, v smeri proti samemu središču vasi, je podoba Dobrega pastirja z ovcami in keruboma; s strani zreta v vežico žalujoča angela, na drugi strani, proč od vasi, pa je podoba Kalvarije z Marijo in Janezom Evangelistom. Vežico so gradili kar tri leta, vrednost opravljenih del pa cenijo na okrog 6 milijonov tolarjev. Polovico tega denarja je prispevala občina.

B. VRHOVEC

BIOBRAZDA PROIZVODNJA – TRGOVINA

Dragomer, Pod Lovrencem 1, 81351 Brezovica, tel: 654-580

Odprto vsak dan od 8.–19. sobota od 8.–13.

PROIZVODNJA: – PRST odlična mešanica za sajenje in presajanje rož – 100% NARAVNO GNOJILLO – ZEMLJA za grobove, legla kalifornijskih deževnikov

NAŠI PROIZVODI SO PO PROIZVODNIH CENAH TRGOVINA – SEMENARNA

Poleg standardnega programa: – semena, orodja, vodni program, balkonske, vrtno in sobne rože, posode za rože vseh vrst, vse za grobove, sadno drevje itd...

– MAKROBIOTIČNA ŽITA: azuki, čičerika, koruza, soja, pšenica, rž proso, domači kis...

VAM TUDI LETOS PO ZELO KONKURENČNIH CENAH NUDIMO: – vrtno garniture razne oblike že za 5.520 SIT – vrtni stoli že za 780 SIT – senčniki, podstavki, roštilji, oglje...

»NOVOST« CELODNA IZBIRA ŠOLSKEGA PROGRAMA možnost plačila na več obrokov